

9:3-5 Givon Galvanized

1. Rambam, Mishneh Torah, Hilchot Melachim 6:1

אין עושין מלחמה עם אדם בעולם עד שקוראין לו שלום אחד מלחמת הרשות ואחד מלחמת מצוה, שנאמר כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום, אם השלימו וקבלו שבע מצות שנצטוו בני נח עליהן אין הורגין מהן נשמה והרי הן למס, שנאמר יהיו לך למס ועבדוך
We may not declare war upon any human being, anywhere, until we first sue for peace. This applies both to "authorized wars" and "obligatory wars," as it is written, "When you draw near to a city to fight against her, you shall call to her for peace." Should they make peace and accept the laws in which Noachides are instructed, we would not kill anyone there. We would collect taxes, as it is written, "They will be tribute to you, and will serve you."

2. Commentary of Ralbag to 9:6

וכבר שלח אליהם יהושע בכללות ר"ל לאלו המקומות הקרובים וקרא להם לשלום ולא השלימו ולזה היה מחוייב שלא יחיה מהם כל נשמה.
Yehoshua had already sent to them as part of the general population, meaning to the nearby places, calling for peace, and they had not made peace. Therefore, it was required that he not leave any of them alive.

3. Commentary of Radak to 9:7

הברית הוא שיהיו בשלום עמם ולא יהיו עבדים להם ומקבלים מצותם, וזה אסרה התורה, ואף על פי שכולם אם היו משלימים היו מקבלים אותם... כן הוא אבל בתנאי שיכריתו ע"ג מארצם ושיקבלו עליהם שבע מצות שהזוהר בהם אדם הראשון.
The covenant is to be at peace with them, for them not to be servants and recipients of commands. The Torah forbade this, even though they would have accepted any who made peace with them... It is so, but on condition that they eliminate idolatry from their land and accept the seven mitzvot which Adam had been commanded.

4. Commentary of Malbim to 9:3

הם שמעו ג"כ מה שעשה יהושע ליריחו ולעני שלא פתח להם בשלום ולא החיה כל נשמה וחשבו ג"כ שלא יקבלום ישראל.
They also heard what Yehoshua had done to Yericho and Ai, not opening with an offer of peace and not leaving anyone alive. They thought that Israel would not accept them, too.

5. "They also acted cleverly"

- Ralbag – Like those who had decided upon war
- Radak – Like the Jews, who they thought had defeated Yericho and Ai through tricks
- Daat Mikra – Like the Jews, who had defeated Ai with a trick
- Rashi – Like the Jews did to the Chivi of Shechem

6. Abarbanel, pg. 48

הנה לא נזכר בזה הספור דבר ממלך גבעון, ולא נתבאר אם היה מלך בקרבם אם לא. אבל לפי שאמר למעלה "ויהי כשמוע כל המלכים," ואחד מהם שזכר הוא החוי שהיה בגבעון, ואם כן מלך היה בו. וכפי זה הדעת נאמר שיחס הכתוב הדבר הזה שעשו ליושבי גבעון ולא למלכם, לפי שעם היותו מכלל המלכים באותה עצה ללחום עם יהושע, יושבי ארצו שמעו מה שבא על יריחו ועל העי, וכמו שהוא עשה להנצל באופן אחד, ככה עשו גם המה בערמה באופן אחר כדי להנצל מידי בני ישראל ולהשלים עמם...

This story mentions nothing of the king of Givon, and it is not clear whether there was a king in their midst, or not. But it said above, "It was when all of the kings heard," and one of those mentioned was the Chivi, who were in Givon, so then there was a king in Givon. According to this, we will say that the text ascribed this initiative to the residents of Givon, not their king. He was among the kings who plotted to battle Yehoshua, but the residents of his land heard what had happened to Yericho and Ai, and as the king sought to saved in one way, they also acted cleverly, in another way, to be saved from the Children of Israel and to make peace with them...

9:6-15 Encounter with Givon

7. Commentary of Malbim to 9:8

כאשר ראו שנוקשו בדבריהם, פנו אל יהושע לבדו.

When they saw that they were caught in their words, they turned to Yehoshua alone.

8. **ויקחו מצידם** Bereishit 10:9, 25:28

9. **ואת פי ד' לא שאלו** Bamidbar 27:17-21

10. Commentary of Abarbanel, pg. 49

ויהושע ראה דבריהם ודברי העם וביקש מצוה בדבר, והוא שנתן להם שלום סתם בלתי זכרון התנאים, וכרת להם ברית לא בהחלט כי אם להחיותם בלבד. ובוה עשה כדעת העם שנתן שלום וברית להחיות ולא עוד, ועשה דבר מבקשת הגבעונים אחר שנתן אותו ברית... והנה התעורר יהושע לעשות זה לא לגסות הרוח להיותם עבדיו, כי אם לכבוד ד' אלקי ישראל יען אמרו שבאו לשמעו, ואולי יהיה זה סבה לשיאמינו בתורתו. וגם כי ראה שהיה זה כבוד גדול לישראל שמלכי שבא וסבא מקצה הארץ ישתחוו אפים ארצה ויבקשו בריתם.

And Yehoshua saw their words and the words of the nation, and he sought a compromise in the matter. He gave them peace without mention of conditions, and he made a covenant for them – not entirely, but only to keep them alive. Thus he acted in accord with the nation's wishes, giving peace and a covenant to keep them alive but no more, and he did something of what Givon requested, giving the covenant... Yehoshua was moved to do this not by arrogance, to have them as his slaves, but to honour HaShem, Gd of Israel, since they had said that they had come because they had heard of Him. Perhaps this would cause them to believe His Torah. Also, he saw that this would be a great honour for Israel, when kings of Sheba and Saba would come from the ends of the earth to bow on the ground and seek their covenant.

9:16-21 What do we do now?

11. **וילנו** Shemot 15:24; Shemot 16:2-9; Shemot 17:3; Bamidbar 14; Bamidbar 16-17

12. Commentary of Abarbanel, pg. 49

ולא היתה התלונה על מה שנשבעו, כי אם על מה שהצילו אותם מידיהם ולא עזבו אותם להרגם. ולכן לא התלוננו על יהושע, כי הנשיאים הצילום אז.

They had no complaint regarding the oath, but against the way [the leaders] had saved them from their hands, not letting the nation kill them. Therefore they complained not against Yehoshua, but against the leaders who saved them then.

13. Commentary of Radak to 9:7

אף על פי שהיתה השבועה בטעות, אם לא יקיימה היה בדבר חלול ד', כי רבים ישמעו בשבועה ולא ישמעו בטעות, ובעת השבועה לא הזכירו תנאי בשבועה.

Although the oath was taken in error, failure to keep it would involve desecration of Gd's Name, for many would hear of the oath but not the mistake, and at the time of the oath they had not stated any conditions for it.

14. Talmud, Ketuvot 74b-75a

ר' יהודה אומר: כל נדר שידעו בו רבים - לא יחזיר... מאי טעמא דר' יהודה? דכתיב: "ולא הכום בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה." Rabbi Yehudah said: A vow which is known to the public may not be recanted... What is Rabbi Yehudah's reason? Yehoshua 9:18 says, "And the Children of Israel did not strike them, for the leaders of the nation had sworn to them."

9:22-27 Resolution

15. Commentary of Radak to 9:21

כל זמן שהיו העדה במחנה עד שלא נחלקה הארץ היו חוטבי עצים ושואבי מים לעדה, אבל לאחר שנחלקה הארץ והיו ישראל בעירו ובנחלתו נשארו הם חוטבי עצים ושואבי מים לבית אלקים בגלגל ובשילה ובנוב ובגבעון ובית עולמים.

As long as the nation was in the camp, until the land was divided, they were woodchoppers and water-drawers for the nation, but after the land was divided, and Israel was in its cities and portions, they remained woodchoppers and water-drawers for the House of Gd in Gilgal, Shiloh, Nov, Givon and the House of Eternity.

16. Talmud, Yevamot 79a

"ויאמרו לו הגבעונים אין לנו כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש וגו' יותן לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום לד' וגו'." מיפייס ולא פייסינהו. אמר, שלשה סימנים יש באומה זו: הרחמנים, והביישנים, וגומלי חסדים; רחמנים, דכתיב... כל שיש בו שלשה סימנים הללו ראוי להדבק באומה זו.

"And the Givonim said to him: We have neither silver nor gold with Shaul and with his household, and we have no man [to kill in Israel]... Let seven men of his children be given to us, and we will hang them before Gd." (Shemuel II 21:4-6) King David tried to appease them, and they would not be appeased. He said, "There are three signs for this nation: Merciful, bashful, and generous... One who has these three signs is suited to cleave to this nation."